

Datum: 28.12.2018

Medij: Subotičke novine

Rubrika: Bez naslova

Autori: J. Tonković

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Filmovi iz ugla savremene antropologije

Napomena:

Površina: 315

Tiraž: 3205

Strana: 10

Počeo Festival etnološkog filma u Gradskom muzeju Subotica

Filmovi iz ugla savremene antropologije

Trodnevni festival etnološkog filma, koji ove godine nosi naziv „Kontrapunkt života“ po čuvenom romanu Oldousa Hakslija, počeo je u sredu, 26. decembra, a trajaće do danas, 28. decembra u izložbenom prostoru Gradskog muzeja Subotica posvećenom zastavštini Oskara Vojnića. Za svaki dan festivala predviđen je po jedan film, a cilj festivala je da kroz tri filma prikaže svu složenost i kontradiktornost današnjeg života i širok dijapazon tema kojima se bavi savremena antropologija.

Filmovi su prikazani sa dva-deset sedmog Međunarodnog

festivala etnološkog filma koji je trajao od 9. do 13. oktobra, a kojeg svake godine organizuje Etnografski muzej u Beogradu.

U sredu, 26. decembra, sa početkom u 19 časova prikazan je film „Kako sam postao ono što sam bio“ (Južna Koreja, 2018.) 95'. Zainteresovani su mogli da pogledaju film koji govori o tome kako se Padmi Angdu čitav svet okrenuo naopačke kada je izbačen iz manastira u kom je živio. Iako ga u Ladaku smatraju živim Budom, jedino što ga drži jeste bezrezervna ljubav njegovog učitelja.

U četvrtak, 27. decembra, u isto vreme, prikazan je film „Pani: Žene, droga i Katmandu“ (Tajland, Španija 2017.) 87'-uprkos činjenici da se zavisnost od

droge kod žena u Nepalima smatra tabu temom, šest hrabrih žena otvoreno govori o borbi da se izleće od zavisnosti, suočavajući se, istovremeno, sa izazovima koji nose život otpadnika u Katmanduu: siromaštvom, dilerima droge, preživljavanjem zahvaljujući seksualnom radu, korumpiranim policajcima i diskriminacijom.

Danas, 28. decembra, takođe u 19 časova biće prikazan film „Idemo na jug“ (Kanada, 2018.) 104'. „Idemo na jug“ je drugi deo tetralogije u kojoj Dominik Ganjon istražuje strane sveta interneta u eri postistine. Dosledan svom kredu-bioskopu bez kamere, materijal za film nalazi u sveti jutjuberu. Poigravajući se sa

apsurdnom teorijom savremenih gurua da je Zemlja ravna ploča, kreće na putovanje od pola Zemlje, koja je u obliku

diska, do tropske zone, hladnih mora načičkanih ledenicima, i dalje, u svemir!

J. Tonković

Vreme: 04.01.2019 10:50

Medij: nationalgeographic.rs

Link: <https://www.nationalgeographic.rs/mobile/mobile/reportaze/clanci/1094.html>

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Maske u Srbiji: Veza sa onim svetom

2357

Fototeka Etnografskog muzeja, Beograd

Libija

AUTOR: dr Vesna Marjanović

U narodnoj religiji Srba maske i maskiranje tretirani su kao vid komunikacije sa "bićima sa onog sveta", odnosno sa precim i sa agrarnim demonima ili božanstvima.

Maskirani su bili medijum između živih i mrtvih, između ovostranog i onostranog. Od njih je, prema verovanjima, zavisila plodnost u narednom ciklusu vegetacione i agrarne godine. Nakon što maskirani učesnici sprovedu sve rituale prema "propisanom redu", verovalo se da doprinose zaštiti kolektiva i pojedinaca od svakog zla.

U toku zimskih praznika maske su sačuvale na neki način arhaičnu i formalnu vezu sa starim kultovima duša predaka i prirode. U prolećnom periodu povorke sa maskama poseduju zabavni karakter.

Foto: Dragoljub Zamurović

U najarhaičnije maskirane likove u povorkama Srbije ubrajaju se antropomorfno-zoomorfne maske poput buše sa severa Bačke kod Mađara; na istoku su primetne maske vola - južni delovi Banata, Grebenac; straža - u povorkama fašangi kod Rumuna i Srba, pa dalje linijom prema Bugarskoj do predela Leskovačke Morave u povorkama surovara i koledara kod Srba. Uz antropomorfno lice dodavani su životinjski atributi, najčešće rogovi. Za maske od drveta u predelu Leskovačke Morave (sela Pertate, Nakrivanj, Čukljenik), uobičajen je naziv korube. Drugi tip arhaičnih koledarskih maski (alnika, oala, lesnika) načinjen je od izdubljenih tikvi i nazivaju ih lejke.

Zoomorfne maske poput jelena, koze, ovce, rode, medveda, vuka karakteristične su za agrarne zajednice. Maska jelena je sačuvana kod stanovništva u jugoistočnim delovima Banata i predelima Ključa i Negotinske krajine. Koriste je u svojim koledarskim povorkama Srbi, Rumuni i Mađari u Debeljači (Banat), dok je Romi i Bugari u južnom Banatu koriste tokom pokladnih povorki. Maske ovce ili ovna povremeno se zapažaju na prostoru južnog Banata, dok maska medveda ima dugu tradiciju.

Antropomorfni arhaični likovi najčešće su baba i deda, mlada i mladoženja. I u jednom i u drugom paru prerusavaju se muškarci.

Religijska komunikacija koja se uspostavljala pomoću maskiranih učesnika povorki davno je napuštena i danas nije moguće govoriti o survivalima prošlosti i verovanjima u inkarnaciju duša predaka ili agrarnih božanstava. Oдавно su uspostavljeni igrovni oblici i opštenje pod maskom radi zabave.

Inicijalizacija u toku...

Vreme: 04.01.2019 11:52

Medij: radiodunav.com

Link: <https://www.radiodunav.com/saracki-zanat-u-emiratima/>

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: SARAČKI ZANAT U EMIRATIMA

1592

POZNATI sarač Nikola Đuran(48) iz Sombora, na predlog Ministarstva kulture i Etnografskog muzeja iz Beograda, od početka decembra, predstavlja Srbiju na Festivalu kulturnog nasleđa Šeik Zajed, koji organizuje Fondacija "Kalifa bin Zajed al Nahjan". Festival se po deveti put održava između Abu Dabija i Dubaija, a trajaće do 27.januara. Ovaj festival predstavlja jednu od najposećenijih ...

POZNATI sarač Nikola Đuran(48) iz Sombora, na predlog Ministarstva kulture i Etnografskog muzeja iz Beograda, od početka decembra, predstavlja Srbiju na Festivalu kulturnog nasleđa Šeik Zajed, koji organizuje Fondacija "Kalifa bin Zajed al Nahjan". Festival se po deveti put održava između Abu Dabija i Dubaija, a trajaće do 27.januara. Ovaj festival predstavlja jednu od najposećenijih kulturnih manifestacija u Ujedinjenim Arapskim Emiratima. Imajući u vidu dobre odnose između Srbije i Ujedinjenih Arapskih Emirata, fondacija " Kalifa bin Zajed al Nahjan", pozvala je predstavnike starih tradicionalnih zanata iz Srbije. -Moja obaveza kao učesnika festivala jeste da dva meseca , koliko traje festival, prikazujem postupak izrade proizvoda saračkog zanata, ručno krojenje kože, ručno šivenje, obradu, lepljenje , duborez, pletenje-kazao nam je Đuran pre odlaska na ovu manifestaciju. Đuran se nada da će na najbolji način predstavljati sarački zanat, a istovremeno Srbiju i grad Sombor, koji mu je dao nesebičnu podršku putu na manifestaciju. Nikola je zanat nasledio od oca Jovana, koji je otišao u penziju krajem 1988.godine i nastavlja tradiciju nadaleko čvenu saračku porodicu Đuran iz Sombora.

